

РЕШЕНИЕ

№ 2366

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2819** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 74 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 203 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по исковата молба на А. Р. К. чрез настойници Е. И. К. и Р. И. К., лично Е. И. К. и лично Р. И. К. против Столична община. Предявени са следните искове:

1. Иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 3948 лв., изразяващи се в пропуснати ползи от Е. И. К., вследствие на осъществена спрямо А. Р. К. непряка дискриминация по признак „лично положение“ с разписаните критерии в Наредбата за предоставяне на социалните услуги „Асистент за независим живот“, приета от Столичния общински съвет, в редакцията ѝ към периода 01.01.2014 г. - 31.07.2014 г. Дискриминационното отношение е установено с решение №8677/19.07.2021 г., постановено по адм. дело № 4085/2021 г. по описа на Върховния административен съд.

2. Иск за обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20 000 лева от А. Р. К. чрез настойниците ѝ Е. И. К. и Р. И. К., изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на осъществена непряка дискриминация по признак „лично положение“, установена с решение №8677/19.07.2021 г., постановено по адм. дело № 4085/2021 г. по описа на Върховния административен съд

3. Иск за обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20 000 лева от Е. И. К., изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на осъществена спрямо дъщеря ѝ А. Р. К. непряка дискриминация по признак „лично положение“, установена с решение №8677/19.07.2021 г., постановено по адм. дело № 4085/2021 г. по описа на Върховния административен съд

4. Иск за обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20 000 лева от Р. И. К., изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на осъществена спрямо дъщеря му А. Р. К. непряка дискриминация по признак „лично положение“, установена с решение №8677/19.07.2021 г., постановено по адм. дело № 4085/2021 г. по описа на Върховния административен съд

Претендира се и законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 24.03.2023 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

С молба от 03.05.2022 г. е конкретизирана исковата претенция по периоди, както следва:

Претенцията на Е. И. К. за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи в размер на 3948 лв. е за периода от 01.01.2014 г. до 31.07.2014 г.

Претенцията на А. Р. К., действаща чрез настойниците си Е. И. К. и Р. И. К. за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания в размер на 20 000 лв. е за периода от 01.01.2014 г. до 31.07.2014 г.

Претенцията на Е. И. К. за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания в размер на 20 000 лв. е за периода от 01.01.2014 г. до 19.07.2014 г.

Претенцията на Р. И. К. за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания в размер на 20 000 лв. е за периода от 01.01.2014 г. до 19.07.2014 г.

Неимуществените вреди се изразяват в болки и страдания, породени от това, че след постигнатия от А. Р. К. напредък в социалното общуване и на ежедневно ниво като ползвател на социалната услуга „Асистент за независим живот“, в лишаването ѝ от ползване на тази услуга процесния период е довело до влошаване на състоянието ѝ. Родителите ѝ, са били принудени да гледат постепенната ѝ деградация към състоянието ѝ отпреди включването ѝ като ползвател на социалната услуга. Физическото ѝ състояние, подобро от рехабилитационните процедури се е влошило, изпитвала е болки от застояването, говорът ѝ се е влошил. Това от своя страна е довело до нарастване на необходимостта от грижи за нея от страна на двамата родители и най-вече майката, които са изпитвали чувство на безсилие, че не са в състояние да ѝ помогнат.

Така депозираните искиви претенции се поддържат от пълномощникът на ищците адв. Дедова в съдебно заседание, като в депозираните по делото писмени бележки се обосновават доводи за тяхната безспорна доказаност. Сочи се, че от показанията на разпитаните в хода на съдебното производство свидетели се установява, че невключването на А. Р. К. в социалната услуга „Асистенти за независим живот“ в процесния период е създавало изключително много затруднения на родителите ѝ, които е трябвало да се грижат сами за физическото и психическото ѝ състояние, без необходимите средства и умения за това. Оспорват се и изтъкнатите от страна на процесуалния представител на ответника доводи за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Моли за уважаване на исковите в предявения размер, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба и присъждане на сторените в производство разноски.

Ответникът Столична община, чрез процесуалния си представител изразява

становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции, като счита и че не е пасивно легитимиран да отговоря по тях. Намира, че не е налице първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган, отменен по съответния ред. Индивидуалният административен акт от 17.01.2013 г., с който на А. Р. К. е позволено ползването на услугата, но същата е включена в листата на чакащите и не е ползвател на услугата за периода 01.01.2014 г. до 31.07.2014 г. не е отменен като незаконосъобразен. Не е отменен и текстът на Наредбата за предоставяне на социалните услуги „Асистент за независим и активен живот“, въз основа на който се определят по-малко точки на лица с право на чужда помощ, които не работят и не учат и са попаднали в списъците на чакащите за получаване на социална услуга „Асистент за независим живот“. Оспорва се и наличието на реално настъпили вреди (имуществени и неимуществени), които да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на ответника. Сочи се, че имуществените вреди се изразяват в пропуснатата полза, но в случая не се касае за социална помощ, като парично средство, както се претендира в исковата молба, а за социална услуга за компенсиране на дефицитите при деца с трайни увреждания и затруднения при активното им социално включване, ежедневното обслужване и подпомагане на тяхното развитие. Съответно, възнаграждението се получава не от ползвателя на услугата, а от неговия личен асистент за осъществяването на съдействието. Оспорва се твърдението, че социалната услуга „Асистенти за независим живот“ съставлява парична помощ, както се твърди в исковата молба. По НПСУАНЖ не се предоставят парични средства на лицата с увреждания, а часове за асистентско съдействие. Посочва се, че ищецът не е ангажирал доказателства, че през времето на действие на индивидуалния административен акт, посочените произволно средства като претърпени имуществени вреди да са били реално заплатени от него за асистентско съдействие на неговата дъщеря. Изтъква се липсата на обосновка по отношение на начина на изчисляване на размерът на претендираното обезщетение за имуществени вреди, като същите вероятно са изчислени въз основа на брутно трудово възнаграждение на асистента, а не на нетното, след приспадане на всички видове данъци. Моли за отхвърляне изцяло на предявените искиви претенции, алтернативно - за намаляване на техния размер, ведно с присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за основателност и доказаност на исковите претенции. Намира размерът на неимуствените вреди за прекомерен и счита, че същият следва да бъде определен по справедливост.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

С експертно решение № 1011/12.05.2004 г. на ТЕЛК-ОДПЗС, на А. Р. К. е определен процент трайна неработоспособност пожизнено - 100% с чужда помощ.

С решение № 3592 от 16.05.2013 г., постановено по гр.д. № 11561/2012 г. по описа на Софийския градски съд, А. Р. К. е поставена под пълно запрещение.

Видно от Удостоверение изх. № РОК20-ГР94-745 от 07.10.2020 г. Е. И. К. и Р. И. К. са назначени за настойник и заместник-настойник на А. Р. К..

С решение от 20.05.2013 г. на Комисията, назначена със заповед № РД-09-01-321/25.09.2012 г. на кмета на Столична община, е разрешено на А. Р. К.

ползването на социалната услуга „Асистент за независим и активен живот“, като е включена в социалната услуга считано от 01.06.2013 г. с определени 148 часа месечно.

С решение от 17.12.2013 г. на Комисията, назначена със заповед № РД-09-01-321/25.09.2012 г. на кмета на Столична община, е разрешено на А. Р. К. ползването на социалната услуга „Асистент за независим и активен живот“, но не е включена в социалната услуга, поради изчерпване на определените средства, а е вписана в листата на чакащите.

С писмо изх. № СД-1501-70-/4/18.07.2014 г. председателят на Комисията, назначена със заповед № РД-09-01-321/25.09.2012 г. на кмета на Столична община, е уведомил Е. И. К., че Комисията е отменила решението от 17.12.2013 г. относно ползването на услугата „Асистент за независим и активен живот“, одобрила е ново решение относно ползването на тази услуга, като е определила 103 точки и е включила А. Р. К. в ползването ѝ считано от 01.08.2014 г. с определени 188 часа месечно.

С решение № 578/03.02.2021 г. , постановено по адм. д. № 8741/2020 г. по описа на Административен съд София-град е установено по жалба на А. Р. К., Е. И. К. и Р. И. К., че с разписаните критерии в Наредбата за предоставяне на социалните услуги „Асистенти за независим живот“, приета от Столичния общински съвет в редакцията ѝ към процесния период 01.01.2014-31.07.2014 г., съгласно които включването в социалната услуга се обуславя от представянето на документи, че кандидатът учи или работи, Столичният общински съвет е осъществил непряка дискриминация по признак „увреждане“ по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр. по отношение на А. Р. К.. С решение № 8677/19.07.2021 г., постановено по адм. д. № 4085/ 2021 г. по описа на Върховния административен съд е отменено решение № 578/03.02.2021 г., постановено по адм. д. № 8741/2020 г. по описа на Административен съд София- град в частта му, в която е прието за установено, че осъществената непряка дискриминация е по признак „увреждане“, като вместо това е постановено: „Приема за установено по отношение на А. Р. К., действаща чрез своите настойници Е. И. К. и Р. И. К., че осъществената спрямо нея непряка дискриминация с предвидените в разпоредбите на приетата от Столичния общински съвет Наредба за предоставяне на социалните услуги „Асистенти за независим и активен живот“ в редакцията, действала в периода 01.01.2014 г.- 31.07.2014 г. критерии, съгласно които включването в социалната услуга е обусловено от представянето на документи, че кандидатът учи или работи, е по признак „лично положение“. В останалата му част решението е оставено в сила.

За доказване на претърпените неимуществени вреди по делото са изслушани свидетелските показания на Б. С. Ц. - Г. и П. А. П..

В показанията си свидетелката Ц.-Г. посочва, че познава семейство К. от около 30 години, тъй като са съседи. През целия период на познанството им свидетелката не е виждала А. сама – тя винаги е придружавана от майка си. Родителите на А. са се стараели да я водят на логопеди, гимнастика и рехабилитация. Преди около 10 години в един период от време майката на А. не е одобрена за личен асистент, заради недостатъчен брой точки на детето. През този период те не са разполагали с възможност да я водят на логопед, физиотерапия и гимнастика. През този период майката се е чувствала много зле от това, че детето ѝ не получава тези точки при положение, че видимо не е добре. Свидетелката не знае дали родителите са кандидатствали за включване в други програми.

В показанията си свидетеля П. посочва, че е в приятелски отношения със семейството от 20 години. А. е дете, което не може да върши нищо само. Когато Р. е разбрал, че я махат от програмата за личен асистент е бил бесен. Това се е случило преди 10 години.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от ЗЗДискр в случаите, когато производството по установяване на дискриминационно третиране е реализирано по административен ред пред Комисията за защита от дискриминация /Раздел I на Глава четвърта/, всяко лице, претърпяло вреди от нарушение на права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, може да предяви иск за обезщетение по общия ред срещу лицата и/или органите, причинили вредите. Според ал. 2 в случаите, когато вредите са причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на държавни органи и длъжностни лица, искът за обезщетение се предявява по реда на ЗОДОВ.

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 от ЗОДОВ, обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като отговорността по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от нейния фактически състав.

Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 от АПК). В случая, искът е насочен срещу Столична община, която съгласно чл. 14 от ЗМСМА е юридическо лице и съответно е пасивно легитимирана да отговаря по него, с оглед нормата на чл. 205 от АПК.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира исковата молба за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество исковата молба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ препраща към АПК за реда, по който се разглеждат исковете по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК исковете за обезщетение за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на Дял III, Глава единадесета от АПК. В разпоредбата на чл. 204 от АПК са регламентирани предпоставките за допустимост на иска като според ал. 4 незаконосъобразността на действия и бездействията се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

Специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗЗДискр обаче дерогира общата норма, като приложението на чл. 74, ал. 2 от ЗЗДискр е обусловено от приключило административно производство пред КЗДискр. в рамките, на което с влязъл в сила административен акт по чл. 65 от ЗЗДискр, респ. с влязло в сила съдебно решение е установен правопораждащият претендираното право на обезщетение акт на дискриминация. В хипотезата на чл. 74, ал. 2 от ЗЗДискр административните съдилища не установяват наличието на дискриминация, а изследват наличието на

вреди в причинно-следствена връзка с установен от КЗДискр., респ. от съда акт на дискриминация.

В конкретния случай претенцията се основава на решение на съда, отменящо решение на КЗДискр., постановено в производство по Раздел I на Глава четвърта ЗЗДискр.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, във връзка с чл. 74, ал.2 ЗЗДискр., в процесния случай включва в кумулативна даденост: 1. влязло в сила решение на КЗДискр., респ. на съда, с което е установено извършването на дискриминация, изразяваща се в дискриминационен акт, действие или бездействие на държавен орган или длъжностно лице; 2. наличието на претърпяна вреда; 3. причинна връзка между установената дискриминация и вредата. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

В конкретния случай, безспорно се установява по делото, че първият елемент от посочения фактически състав е налице.

С решение № 578/03.02.2021 г. , постановено по адм. д. № 8741/2020 г. по описа на Административен съд София-град е установено по жалба на А. Р. К., Е. И. К. и Р. И. К., че с разписаните критерии в Наредбата за предоставяне на социалните услуги „Асистенти за независим живот“, приета от Столичния общински съвет в редакцията ѝ към процесния период 01.01.2014-31.07.2014 г., съгласно които включването в социалната услуга си обуславя от представянето на документи, че кандидатът учи или работи, Столичният общински съвет е осъществил непряка дискриминация по признак „увреждане“ по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр. по отношение на А. Р. К.. С решение № 8677/19.07.2021 г., постановено по адм. д. № 4085/ 2021 г. по описа на Върховния административен съд е отменено решение № 578/03.02.2021 г., постановено по адм. д. № 8741/2020 г. по описа на Административен съд София- град в частта му, в която е прието за установено, че осъществената непряка дискриминация е по признак „увреждане“, като вместо това е постановено: „Приема за установено по отношение на А. Р. К., действаща чрез своите настойници Е. И. К. и Р. И. К., че осъществената спрямо нея непряка дискриминация с предвидените в разпоредбите на приетата от Столичния общински съвет Наредба за предоставяне на социални услуги „Асистенти за независим живот“ в редакцията, действала в периода 01.01.2014 г.- 31.07.2014 г. критерии, съгласно които включването в социалната услуга е обусловено от представянето на документи, че кандидатът учи или работи е по признак „лично положение“. В останалата му част решението е оставено в сила.

Предвид изложеното, неоснователни са доводите на пълномощникът на ответника за липсата на първият елемент от хипотезата на [чл. 1](#) от ЗОДОВ във връзка с чл. 74 от ЗЗДискр., а именно: незаконосъобразен административен акт, отменен с влязло в сила съдебно решение. В случая незаконосъобразността на административната дейност, какъвто характер безспорно има дейността по предоставяне на социална услуга, следва от постановените решения на Административен съд София- град и върховния административен съд, с които е установен акт на непряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. по признак „лично положение“ по отношение на А. Р. К.. Обстоятелството, че отказът за предоставяне на социалната услуга „Асистент за независим живот“ през процесния период не е отменен по съответния ред, при установена дискриминация от страна на съда, не се отразява на извода за наличие на първия елемент, визиран в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 74 от ЗЗДискр. Ако се приеме, че отмяната на административния акт, довел до осъществяване на дискриминация е предпоставка за ангажиране на отговорността на административния орган, би се обезсмислила специалната защита от дискриминация по ЗЗДискр., предпоставките за която са подробно развити и в константната практика на Съда на Европейския съюз.

Независимо от изложеното за пълнота следва да се отбележи, че видно от приложеното по делото писмо изх. № СД-1501-70 /4/ от 18.07.2014 г. на председателя на Комисия, назначена със заповед № РД-09-01-321/25.09.2012 г., изм. със заповед № СО-РД-09-01-234/29.05.2013 г. на кмета на Столична община, с решение на Бюрото за социални услуги „К. село- В.-О. купел“ е отменено решение относно ползването на социална услуга „Асистент за независим и активен живот“ от А. Р. К. от 17.12.2013 г., с което са определени 63 точки и е одобрено решение относно ползването на социална услуга „Асистент за независим и активен живот“, с което се определят 103 точки и Карта за определяне на необходимите часове за предоставяне на социалната услуга, считано от 01.08.2014 г. на А. Р. К..

По отношение на вторият елемент от фактическия състав на отговорността по 74 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, настоящият съдебен състав намира следното:

В случая претенцията за претърпени имуществени вреди от страна на Е. И. К. се изразява в пропуснати ползи, вследствие на осъществена спрямо А. Р. К. непряка дискриминация по признак „лично положение“ с разписаните критерии в Наредбата за предоставяне на социалните услуги „Асистенти за независим живот“, приета от Столичния общински съвет, в

редакцията ѝ към периода 01.01.2014 г. - 31.07.2014 г. За да бъде налице вреда, изразяваща се в пропуснати ползи, то следва резултата, който ищецът е целял да постигне, да е сигурен. Пропуснатата полза е налице, ако има неосъществено увеличение на имуществото на пострадалото лице, което е щяло да настъпи със сигурност и това увеличение непременно е щяло да се осъществи, ако не е бил незаконосъобразния акт, действие, бездействие, а в хипотезата на ЗЗДискр, какъвто е настоящия случай, ако не е бил осъществен актът на дискриминация. За ищеца ще е налице правото да получи обезщетение, ако докаже със сигурност, че е щял да получи приходи през процесния период, както и че този приход е в претендирания размер. Следва и да се отбележи, че наличието на пропусната полза се предпоставя от съществуването на сигурност или поне висока степен на вероятност за увеличение на имуществото, която не се предполага. В същия смисъл е и решение № 35 от 22.08.2014 г. на ВКС по т. д. № 1916/2013 г., както и приетото в ТР № 3/12.12.2012 г. на ОСГТК на ВКС.

В случая вероятността от увеличаване на имуществото на ищеца Е. И. К. е налице във висока степен, тъй като с оглед здравословното състояние на ползвателя на социалната услуга – нейната дъщеря А. Р. К., за което са налице достатъчно данни по делото и предвид предходното и последващо решение на Бюрото за социални услуги „К. село- В.-О. купел“ за ползването на социална услуга „Асистент за независим и активен живот“ от А. Р. К., назначаването на Е. И. К. за неин личен асистент би имало за последица автоматично получаване на възнаграждение, съобразно отработените часове (чл. 22 от Наредба за предоставяне на социални услуги „Асистенти за независим живот“).

По отношение на размерът на обезщетението за имуществени вреди следва да се отбележи, че претендираният такъв от 3948 лв. е формиран на базата на 188 часа месечно, съобразно решение за ползване на социалната услуга „Асистент за независим и активен живот“ от 18.07.2014 г., нормативно определената в Наредбата часова ставка за извършена работа от асистента в размер на 3.50 лв. и срокът на търпене на вредата - 6 месеца (от 01.01.2014 г. до 31.07.2014 г.)

Предвид изложеното, предявеният от Е. И. К. иск за имуществени вреди следва да се приеме за доказан по основание и размер.

По отношение на предявените иски за неимуществени вреди: Обезщетението за неимуществени вреди има компенсаторна функция - да обезщети причинените вреди в техния паричен еквивалент. Безспорно осъщественият акт на дискриминация обосновава като последица настъпване на неимуществени вреди, както по отношение на

дискриминирания, така и по отношение на неговите родители. Прилагането на привидно неутралните разпоредби на Наредба за предоставяне на социални услуги „Асистенти за независим живот“, даващи предимство на работещи/обучаващи се лица, установено като форма на дискриминация от съда през процесния период е лишило А. Р. К. от възможността за ползване на социалната услуга „асистент за независим живот“, което от своя страна е довело до болки и страдания, както за самата нея, така и за нейните родители, предвид постепенната ѝ деградация към състоянието отпреди включването ѝ в социалната услуга, която се е изразявала във влошаване на физическото ѝ състояние и говор. Това от своя страна е довело до нарастване на необходимостта от грижи за нея от страна на двамата родители и най-вече майката, които са изпитвали чувство на безсилие, че не са в състояние да ѝ помогнат.

По отношение на размерът на неимуществените вреди:

На основание чл. 52 от Закона за задълженията и договорите, имуществените вреди следва да бъдат определени от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне на размера на обезщетението. Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са: личността на увредения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществения и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването, както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на чл. 52 от ЗЗД, база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

В случая, размерът на обезщетението съобразно характера, степента, интензитета и продължителността от време, през който са понасяни вредите, при отчитане на всички установени по делото относими факти и свидетелските показания следва да бъде определен в размер на 5 000 лева за всеки един от ищците. В частта им за горницата над 5000 лв. за всеки един от ищците до пълния претендиран размер от 20 000 лв. исковите претенции следва да бъдат отхвърлени като прекомерни.

За пълнота на изложеното следва се отбележи, че е налице и

третият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 74, ал. 2 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно налице е пряка причинно-следствена връзка между осъществената дискриминация и настъпилите вреди. Субективното право на обезщетение възниква само ако вредите са пряка и непосредствена последица от установения дискриминационен акт на административен орган – чл. 4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са адекватно следствие от увреждането. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. В случая настоящият съдебен състав е обвързан от влязлото в сила решение за установяване на дискриминация, а имуществените и неимуществени вреди в определения размер са пряка последица от дейността, в рамките на която е осъществена дискриминацията. Липсват обстоятелства, прекъсващи причинно-следствената верига между дискриминационното поведение и вредата както противоправен резултат.

В съответствие с нормата на чл. 81 от ГПК съдът следва да се произнесе и по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Претендираните разноски от ищците, съобразно приложения по делото списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 1000 лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой при подписване на договор за правна защита и съдействие. При частично уважаване на исковите претенции техният размер следва да бъде присъден пропорционално на уважената част от исковите. Размерът на заплатената държавна такса следва да бъде възстановен на ищците в пълен размер.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ разноски се дължат и на ответника в размер, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, съразмерно на отхвърлената част на исковата претенция.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. И. К. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 3948 (три хиляди деветстотин четиридесет и осем) лева, изразяващи се в пропуснати ползи, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба - 24.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Р. К. сумата от 5000 (пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени

вреди, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба -24.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХЪРЛЯ исковата претенция на А. Р. К. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за горницата над 5000 (пет хиляди леда) лв. до пълния претендиран размер от 20 000 (двадесет хиляди) лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. И. К. сумата от 5000 (пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба -24.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХЪРЛЯ исковата претенция на Е. И. К. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за горницата над 5000 (пет хиляди леда) лв. до пълния претендиран размер от 20 000 (двадесет хиляди) лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Р. И. К. сумата от 5000 (пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба -24.03.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХЪРЛЯ исковата претенция на Р. И. К. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за горницата над 5000 (пет хиляди леда) лв. до пълния претендиран размер от 20 000 (двадесет хиляди) лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. Р. К. чрез настойници Е. И. К. и Р. И. К., лично на Е. И. К. и лично на Р. И. К. разноси по делото в размер на 326 лева, от които - 296 (двеста деветдесет и шест) лева адвокатско възнаграждение и 30 (тридесет) лева държавна такса.

ОСЪЖДА А. Р. К. чрез настойници Е. И. К. и Р. И. К., лично Е. И. К. и лично Р. И. К. да заплатят на Столична община разноси по делото в размер на 70 (седемдесет) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: